

men kun behøver at henvende sig til det stedlige Politi, nemlig Sognefogeden. Der vil da ikke gaa lang Tid, inden det stedlige Politi kan afgøre, om Dyret skal lide længere eller slaas ned.

Ogsaa § 6 har efter min Opfattelse stor Betydning, nemlig den, der angaar Dyrs Transport, Slagning og Behandling i anden særlig Retning, og som bestemmer, at der derom kan gives Forskrifter af vedkommende Ministerium. Det er en overordentlig fortræffelig Foranstaltning, at dette kan finde Sted ved Administrationens Hjælp, saaledes at der kan gives humane og gode Regler paa det Omraade. Bestemmelsen i § 2 om Transport af Fisk har ogsaa min fulde Sympati.

Blandt de øvrige Bestemmelser i § 2 er der jo et Par, som har vakt megen Diskussion, megen Uenighed og skarpe Sammenstød i det andet Ting, nemlig særlig den om Kupering af Heste og den, der forbyder Fjernelse af Mælketænder hos Heste for derved at vildlede Køberne. Jeg kan ikke lade være at omtale disse Bestemmelser med nogle faa Ord, da de har vakt saa megen Meningsforskel i det andet Ting. Jeg skal begynde med at udtale med Hensyn til Fjernelse af Mælketænder hos Heste, at jeg er tilbøjelig til at tro, at det er en ret overflødig Bestemmelse, da det allerede gennem en anden Lov, nemlig Straffeloven, er forbudt at vildlede Køberne. Men i og for sig har jeg ellers ikke noget at bemærke til Bestemmelsen, som den her foreslaas. Med Hensyn til Kupering af Heste skal jeg for mit Vedkommende udtale, at jeg kan slutte mig til Bestemmelsen, som den foreligger her. Man har sagt imod Forbudet, at det kan jo let omgaaes; man kan blot sende sin Hest over Grænsen og lade den kupere der, og saa længe man overhovedet ikke forbyder, at kuperede Heste maa vise sig her i Landet, vil Bestemmelsen derfor tabe sin Betydning, idet den kan omgaaes. Dertil siger jeg: Ja, den vil maaske blive omgaaet i enkelte Tilfælde, og er der nogen, der har Lyst til at betale de Penge, det koster at lade Hesten kupere i Udlandet, for at de kan have det skønne Syn at se paa en Hest med kort Hale i Stedet for en Hest med lang Hale, kan jeg ikke se nogen Ulykke i, at det sker i enkelte Tilfælde; det vil jo dog ikke ske i mange Tilfælde. Min Grund til at slutte mig til Bestemmelsen er nemlig ikke den, som har været fremhævet, at det skulde være Dyrplageri at skære Halen af Hesten; naar det sker i en ung

Alder, er det efter sagkyndiges Udtalelse ikke Dyrplageri. Men min Grund til at kunne slutte mig til Forbudet er, at Hesten, naar den har mistet sin Hale ved Kupering, bliver berøvet sit naturlige Værn imod Insekter og plagende Dyr. Det er derfor, jeg kan slutte mig til Bestemmelsen, og jeg gør det med en vis Ro, fordi jeg ingenlunde er sikker paa, at man, fordi man nu finder det saa skønt, at en Hest ingen Hale har, vil blive ved at finde den Mode skøn altid. Alle Moder skifter jo; hvad man finder dejligt det ene Aar, finder man maaske grimt det andet Aar, og det er meget muligt, naar nogle Aar er gaaet, at man saa vil finde en Hest med en kort Hale grim, men en Hest med lang Hale smuk. Indtil jeg bliver overbevist om, at jeg har Uret, kan jeg slutte mig til Bestemmelsen. Den eneste Grund, som jeg kunde tænke mig kunde forandre mit Standpunkt, er den, der har været anført, at naar man ikke kuperer Hestens Hale, medens den er i en ung Alder, og den saa bliver solgt til Udlandet og derefter i en senere Alder faar Halen kuperet, har den større Lidelser. Det er en Grund, jeg mener man kan diskutere om, og det er en Grund, der har nogen Vægt for mig. Men forinden jeg bliver overbevist om, at man af den Grund ogsaa bør tillade Kupering her i Landet, slutter jeg mig til Forslaget om at forbyde det.

Det er mit Haab, at dette Lovforslag maa blive gennemført her i Tinget. Jeg kender ikke de andre Partiers Stilling til det og vil derfor ikke være Spaamand; men det skulde glæde mig, om det kunde blive gennemført her i dette Ting i denne Samling. Naar Rigsdagen her gennem en Lov udtaler sig for en human og god Behandling af Dyrene, er det efter min Overbevisning af meget stor Betydning i den fremtidige Kamp, der stadig maa finde Sted mod en raa og brutal Behandling af Dyrene, og derfor anbefaler jeg for mit Vedkommende Lovforslaget til velvillig Behandling.

Jensen-Toustrup: Den ærede sidste Taler (Hage) nævnedes, at dette Lovforslag var blevet reduceret, idet det til at begynde med indeholdt 18 Paragraffer, men nu var blevet indskrænket til 9. Ja, det er jo ganske forunderligt: I Ministerens Forslag, saaledes som det var fremsat i det andet høje Ting, var der 7 Paragraffer, og nu er det blevet udvidet til 9 Paragraffer, men dog er der sikkert ingen, der vil